

РЕШЕНИЕ

№ 2055

гр. София, 30.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **424** по описа за **2021** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

С решение от 09.10.2020 г., постановено по н а х дело № 4546/ 2020г. от Софийски районен съд, НО, 8 състав е потвърдено Наказателно постановление № 29-[ЕГН]/17.02.2020 г., издадено от директора на Дирекция „Международна трудова миграция“ на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лв. за нарушение на чл.415, ал.1 от Кодекса на труда.

В срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от [фирма]. Наведени са касационни основания за неправилност поради постановяването му в нарушение на закона, при допуснати съществени процесуални нарушения - чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН. Иска се АССГ да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и да отмени НП.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът се представлява от юриконсулт К., който отрича основателността на касационната жалба. Претендира присъждане на юриконсултско възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните касационни основания и служебно съобразно

чл.218, ал.2 АПК, провери съответствието на обжалваното решение с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното: Касационната жалба е допустима като подадена от легитимиран субект срещу подлежащ на касационен контрол акт и при спазване на установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

За да потвърди НП, СРС е приел за установено от фактическа страна, че при извършена последваща проверка на 03.12.2019 г. по седалище и адрес на управление на [фирма], [населено място], [улица] в ИА ГИТ на 10.12.2019 г., 20.12.2019 г., 14.01.2020 г. и 15.01.2020г. е установено, че касаторът не е изпълнил задължително предписание за отстраняване на констатирани нарушения, дадено му на основание чл.404, ал.1, т.1 КТ с протокол за извършена проверка изх. № ПР 1928813 от 04.09.2019 г., връчен на 04.09.2019 г. Съгласно т.5 от предписанията, работодателят следва да изплати уговорените трудови възнаграждения за извършената работа за м.05.2019 г. на В. Т., А. М., Я. И., Ю. Г., Ц. К. и А. К., съгласно чл.128, т.2 КТ в срок до 25.09.2019 г. За установеното нарушение е съставен АУАН, въз основа на който е издадено оспореното наказателно постановление.

Въз основа на така установената фактическа обстановка въззивният съд е обосновал извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. По безспорен начин се установяват извършването на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и лицето, което следва да бъде санкционирано. Изложени са съображения за неприложимост на чл.28 ЗАНН.

Решението е правилно.

Съгласно чл.415, ал.1 КТ /изм. ДВ. бр.58 от 30.07.2010г/ който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв. Субект на нарушението е всяко лице - носител на задължението, възложено с предписанието. Неизпълнението на предписанието, установено при последваща проверка е правно-релевантният факт, пораждащ отговорността по чл.415, ал.1 КТ. Тогава проверяващият орган е установил, че даденото задължително предписание не е изпълнено. Касаторът като работодател е адресат на предписанието и затова при негово неизпълнение е субект на нарушението. Правомерно поради това е била ангажирана отговорността му с оглед на задълженията му по чл.128, т.2 КТ да изплаща уговореното трудово възнаграждение за извършената работа и даденото в тази връзка задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство. Търговецът като всеки друг работодател е длъжен да организира дейността си в съответствие с КТ.

Задължителното предписание по чл.404, ал.1, т.1 КТ е принудителна административна мярка, подлежаща на обжалване по реда на АПК – чл.405, изр.1 КТ. По делото няма

данни предписанието да е било оспорено и/или отменено по административен и/или съдебен ред. Последица от необжалването е влизането в сила на предписанието, с което е преклудирана и възможността да се релевира инцидентно негова незаконосъобразност. Затова при съдебното оспорване на НП по реда на ЗАНН правно значим и подлежащ на изследване е единствено фактът на неизпълнение на влязло в законна сила предписание като основание по чл.415, ал.1 КТ да се ангажира административно-наказателната отговорност на работодателя – негов адресат. Отрицателна предпоставка за това ѝ ангажиране би била отмяната на предписанието от съда или горестоящ административен орган, тъй като само тогава изпълнението му би било недължимо. В случая такава отмяна не е налице.

Безспорно е доказано констатираното нарушение. Към момента на извършване на последващата проверка не са представени доказателства и не е установено изпълнение на предписанието, за което е бил определен срок за изпълнение до 25.09.2019г.

АУАН и НП са издадени писмено с всички задължителни реквизити по чл. 42, т. 3-т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5-т. 7 от ЗАНН: описание на нарушението, датата и мястото на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, доказателствата, които го потвърждава, както и законните разпоредби, които са нарушени. Налице е пълно съответствие между отразената в АУАН фактическа обстановка и възпроизведената въз основа на цялата административнонаказателна преписка такава в НП.

В обхвата на проверката по чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл.348, т.1, т.1 – 2 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

При този изход на делото на ответника, своевременно поискал това, е дължимо присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което настоящата инстанция определя на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2, предл.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.второ ЗАНН, Административен съд София-град, XVII касационен състав
РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 09.10.2020 г., постановено по н а х дело № 4546/ 2020г. от Софийски районен съд, НО, 8 състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението не може да се обжалва.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: